

SAN KOJI JE IZ RUŠEVINA SPASIO BRAČNI PAR

Deniz Gokçenlik sa spasiteljima u predgrađu Erčisa

Deniz Gokçenlik, studentica u gradu Diyarbakru, rodnom iz Istanbula, nakon što je klanjala namaz i zaspala, usnula je urušenu kuću s preživjelim ljudima u predgrađu Erčisa, nedaleko od Vana u Turskoj.

Valja reći da Deniz nikada nije bila u ovome gradu ni uopće u ovome dijelu Turske.

Čim se probudila krenula je autostopom prema Erčisu i predgrađu Gokçenliku, kojeg je sanjala. Nakon što je pronašla urušenu zgradu koju je vidjela u snu pozvala je ekipu za spašavanje i pronašli su mladi bračni par: trudnu Havvu Uzun i njenog supruga Serkana Uzuna.

Mladi bračni par je trebao hitnu medicinsku pomoć, pa su odmah prevezeni u bolnicu i sada su izvan životne opasnosti, a i trudnoća majke je u redu.

„Nikada nisam bila u Vanu, niti imam ijednog prijatelja iz Vana, prvi put sam ovdje. Nisam član ni jedne spasilačke ekipe, došla sam i pronašla civilnu spasilačku ekipu, kojima sam se i obratila. Podarili su mi masku za spašavanje, ali mi nisu dali da se penjem na urušenu zgradu bojeći se da mi se nešto ne dogodi, jer sam žensko. No, ja sam se popela na nju i čula sam glasove preživjelih. Zapravo, prije nego što sam došla klanjajući namaz sam čula glasove i pozive u pomoć, bila sam zbunjena. Otišla sam na spavanje ali sam opet u snu čula glasove, vidjela sam ovo mjesto, ovu zgradu i ljude kako su spašeni. Zbog toga sam i došla, jer nikako nisam mogla spavati, ništa mi nije bilo jasno, bila sam uzbuđena. Prvi put sam došla u Van do kojeg nije bilo lahko prispjeti. Iz urušene zgrade prva sam čula glasove. Spasilačka ekipa je kroz rupu urušene zgrade ulazila 9 puta, ali nisu čuli nikakve glasove i rekli su mi da su izgubili svaku nadu za preživjelim u ovoj ruševini. Ja sam bila uporna duboko vjerujući da nisam sve ovo uzalud u namazu i snu vidjela i doživjela. Molila sam ih da uđu još jednom, jer sam ja čula glasove iz ruševine. Vikala sam glasno koliko mogu da li ima itko živ neka se još jednom oglasi. Na svu sreću osoba koja je stajala uz mene čula je glas iz ruševine,

inače bi svaka nada nestala. Tada je spasilačka ekipa upotrijebila uređaje koje otkrivaju glasove, pa su se i oni uvjerali da ima ljudi živih i počeli su odmah strojevima uklanjati ruševine. Moj put od Dijarbakra, koji je trajao sedam sati nije bio uzaludan, a uopće nisam ni primijetila da je toliko dugo trajao. Nakon tih sedam sati sam došla do Tatvana, a iz Tatvana su do Erčisa išle i dvije gospođe da vide što im je sa rodbinom. Sjele smo zajedno u taksi i stigle do ovoga mjesta za nepuna dva sata. Ovdje sada ima šator spasilačke ekipe i idem se malo odmoriti i zahvaliti Allahu, a i nešto pojesti kako bi imala energije da dalje sudjelujem u spašavanju ljudskih života."

Ovako je govorila Deniz Gokçenlik, mlada djevojka koja je spasila živote mladih supružnika. Dok smo razgovarali sa Deniz, nije se odvajala od Kur'an-i kerima, kojeg je iščitavala u vrijeme svoga zasluženog odmora.

Vijest preuzeta sa:

<http://yurthaber.mynet.com/detay/van-haberleri/ruyasinda-yasayanlar-gordu-gitti-kurtardi/63644>

S turskog preveo: Mersad ef. Krešić